

***TOELICHTING VERORDENING
MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING***

ISD BOLLENSTREEK 2013

Hoofdstuk 1. Begripsomschrijvingen

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

Aanmelding

In het kader van het gesprek wordt niet gesproken van een aanvraag maar van een aanmelding. Dit geeft verschillende aspecten van het gesprek aan. Allereerst dat het gesprek niet het onderzoek is naar een te verstrekken voorziening, maar het onderzoek naar de situatie van betrokkene, zijn behoeften, de te bereiken resultaten enz. Dit is dan uitgangspunt voor de beoordeling welke resultaten bereikt kunnen worden met algemene voorzieningen die voor iedereen beschikbaar zijn. Dit traject kan uiteindelijk ook nog leiden tot een aanvraag voor een individuele voorziening. Het gesprek is evenwel geen vrijblijvende zaak: het gesprek is mede de basis voor de eventuele aanvraag voor een individuele voorziening. Van het gesprek worden aantekeningen gemaakt die zonodig uitgewerkt worden tot een verslag, dat bij de aanvraag gevoegd *kan* worden om te voorkomen dat zaken dubbel gedaan moeten worden.

Aanvraag

Onder aanvraag wordt verstaan het begrip als omschreven in artikel 1:3 lid 3 Awb.

Algemeen gebruikelijke voorziening

Volgens de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep is een voorziening, met name producten, algemeen gebruikelijk als het gaat om een voorziening die niet speciaal bedoeld is voor mensen met een handicap

Wat in een concrete situatie als algemeen gebruikelijk te beschouwen is, hangt af van de geldende maatschappelijke normen van het moment van de aanvraag. Het begrip "algemeen gebruikelijk" is geconcretiseerd in de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep. Het begrip heeft vaak voor verwarring gezorgd, omdat algemeen gebruikelijke voorzieningen soms wel specifiek voor een handicap worden aangeschaft, maar vanwege hun algemeen gebruikelijke karakter toch niet vergoed worden.

Om duidelijk te maken wat in de wet verstaan wordt onder dit begrip is de begripsomschrijving vanuit de jurisprudentie in de verordening opgenomen. Het gaat daarbij om voorzieningen:

- die niet speciaal voor gehandicapten bedoeld zijn, met andere woorden: een voorziening die ook door niet-gehandicapten normaal wordt gekocht;
- die in de reguliere handel, bij wijze van spreken op de hoek van de straat, verkrijgbaar zijn;
- die niet aanzienlijk duurder zijn dan vergelijkbare producten met hetzelfde doel: de voorziening moet een prijs hebben die niet buitengewoon hoog is, waardoor de voorziening voor grote groepen mensen bereikbaar is.

De Centrale Raad heeft aangegeven dat als het gaat om vervanging van een zaak die (nog lang) niet afgeschreven is en als het gaat om een persoon die een inkomen heeft dat door onvermijdbare kosten op grond van de handicap onder de bijstandsnorm komt, wellicht een uitzondering op dit principe gemaakt moet worden.

Algemene voorzieningen

Dit zijn voorzieningen, met name diensten of een combinatie van dienst en product, die weliswaar niet bestemd zijn voor, noch te gebruiken zijn door alle inwoners; anderzijds zijn ze door iedereen waarvoor ze wel bedoeld zijn op eenvoudige wijze, zonder een ingewikkelde aanvraagprocedure, te verkrijgen of te gebruiken. Voorbeelden (niet limitatief) zijn:

- De dagrecreatie voor ouderen
- De sociale alarmering
- De boodschappenbus, de supermarktservice, de vrijwillige boodschaphulp
- De maaltijdservice en het eetcafé
- Klusjesdiensten om kleine woningaanpassingen te realiseren zoals de buurtconciërge, klussendienst, 55+service, thuiszorgservice
- De (ramen)wasservice
- De rolstoel-pools en scootmobiel-pools voor incidentele situaties

- De kort durende huishoudelijke hulp
- Kinderopvang in al zijn verschijningsvormen

Een algemene voorziening is dus per definitie geen individuele voorziening en de Wmo-regels rond eigen bijdragen/eigen aandeel gelden niet.

Het gaat hier om direct of uit voorraad beschikbare voorzieningen, die met een minimum aan administratieve handelingen kunnen worden verstrekt. Gedacht kan worden aan een scala van reeds bestaande of nog te ontwikkelen voorzieningen zoals scootmobielpools, algemene woonvoorzieningen als klussendiensten en voorzieningendepots, vrijwilligersdiensten enz.

De verstrekkingenprocedure is hier eenvoudiger dan bij individuele voorzieningen: een beperkte toegangsbeoordeling, veelal geen formele beslissing (beschikking) en er kan geen eigen bijdrage of eigen aandeel worden geheven. In de regel gaat het om eenvoudige en veel voorkomende voorzieningen die bestemd zijn voor incidenteel of kortdurend gebruik. Kenmerk van algemene voorzieningen is tenslotte dat zij altijd in natura verstrekt worden en nooit als financiële tegemoetkoming of persoonsgebonden budget.

Belanghebbende

Doordat in de wet gesproken wordt over mantelzorgers en vrijwilligers als doelgroep voor de compensatieplicht, kan het begrip ‘belanghebbende’ ruimer zijn dan alleen betrokkene zelf. Het gaat echter in overeenstemming met artikel 1:2 lid 1 Awb, steeds om degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit betrokken is.

Budgethouder

De invoering van het persoonsgebonden budget maakt het opnemen van het begrip “budgethouder” noodzakelijk. De budgethouder is de persoon die de beschikking krijgt over het budget en over de besteding daarvan ook verantwoording af dient te leggen.

Collectieve voorzieningen

Een voorziening die individueel wordt verstrekt maar waarvan door meerdere personen tegelijk gebruik wordt (kan worden) gemaakt. Bijvoorbeeld het collectief vraagafhankelijk vervoer CVV.

Lid. Compensatieplicht

De begripsomschrijving van het cruciale begrip “compensatieplicht” is ontleend aan de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 10 december 2008 LJN: BG 6612, CRvB, 08/3206. In deze uitspraak wordt voor het eerst een fundamenteel standpunt gegeven over de Wmo. Het letterlijke citaat luidt:

“4.2.2. Artikel 4 van de Wmo verplicht het College aan de in dat artikel genoemde personen voorzieningen te bieden ter compensatie van hun beperkingen op het gebied van zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie teneinde hen in staat te stellen een huishouden te voeren, zich te verplaatsen in en om de woning, zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel en medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan. Dit artikel brengt mee dat de zelfredzaamheid en de maatschappelijke participatie van deze personen de doeleinden zijn waarop de compensatieplicht van het College gericht moet zijn. Het is - gelet op de artikelen 3 en 5 van de Wmo - in beginsel aan de gemeenteraad en - gelet op artikel 4 van de Wmo - aan het College om te bepalen op welke wijze invulling wordt gegeven aan de in artikel 4 van de Wmo bedoelde compensatieplicht. De rechter dient de keuze(n) die de gemeenteraad en het College daarbij hebben gemaakt in beginsel te respecteren, onverminderd de rechtsplicht van het College om in elk concreet geval een voorziening te treffen die zich kwalificeert als compensatie van beperkingen op het gebied van zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie. Artikel 4 van de Wmo legt het College, wat dat aangaat, de plicht op om een resultaat te bereiken dat als compensatie mag gelden. De Raad heeft noch in de wet, noch in de wetsgeschiedenis aanknopingspunten gevonden voor een terughoudende beoordeling van een ter uitvoering van artikel 4 van de Wmo genomen besluit. Wel heeft hij daarin aanknopingspunten gevonden voor het oordeel dat een dergelijk besluit in het individuele geval maatwerk dient te zijn. Onder omstandigheden kan dit leiden tot het oordeel dat algemene keuzen die de gemeenteraad en het College bij de uitvoering van de artikelen 3, 4, 5 en 6 van de Wmo hebben gemaakt in het concrete, individuele geval niet kunnen worden toegepast wegens strijd met de in artikel 4 van de Wmo bedoelde compensatieplicht. De Raad vindt hiervoor steun in de parlementaire geschiedenis, Uit dit citaat zijn de belangrijkste bestanddelen samengevoegd om tot de begripsomschrijving te komen.

De compensatieplicht houdt een plicht in voor het Dagelijks Bestuur. Die plicht geldt in ieder geval ten aanzien van personen met een beperking, een chronisch psychisch of een psychosociaal probleem, waaronder ook ouderen kunnen vallen. Daarbij moet het gaan om ondervonden beperkingen op het gebied van de zelfredzaamheid en de maatschappelijke participatie. Doel is betrokkenen in staat te stellen een huishouden te voeren, zich te verplaatsen in en om de woning, zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel en medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan.

Het moet bij het treffen van compenserende maatregelen steeds gaan om maatwerk, waarvan de persoonskenmerken en behoeften van de belanghebbende bepalend zijn om de voorzieningen als passend te kwalificeren. Dat legt een beperking op aan de mogelijkheid algemene maatregelen te treffen, zoals het hanteren van primaten, zoals het primaat van verhuizen. Dat is toegestaan, mits in het individuele geval steeds wordt nagegaan of die algemene maatregel wel leidt tot maatwerk.

Dagelijks bestuur

In de gemeenschappelijke regeling ISD Bollenstreek is de samenstelling van het Dagelijks Bestuur vastgelegd.

Conform de gemeenschappelijke regeling bestaat het algemeen bestuur van de ISD Bollenstreek uit leden die door de gemeenteraden van de deelnemende gemeenten worden aangewezen. De leden van het dagelijks bestuur worden aangewezen door en uit het algemeen bestuur. De leden van het dagelijks bestuur zijn wethouders in één van de deelnemende gemeenten.

Financiële tegemoetkoming

Een financiële tegemoetkoming is een geldbedrag dat is bedoeld om een bepaalde voorziening te verwerven. Daarbij wordt gesproken over een forfaitair bedrag, een bedrag waarbij geen rekening is gehouden met het inkomen of met de werkelijke kosten. Het is bedoeld als tegemoetkoming in de kosten.

Gebruikelijke zorg

Het uitgangspunt van deze begripsomschrijving ligt in het Protocol Gebruikelijke zorg, zoals tot aan de invoering van de wet door het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ) werd toegepast als verzameling beleidsregels voor de AWBZ-indicatiestelling voor huishoudelijke zorg.

Gebruikelijke zorg is alleen aan de orde als er een leefeenheid is die een gezamenlijk huishouden voert. Uitwonende kinderen vallen hier dus buiten.

Het gesprek

Onder "het gesprek" wordt de situatie verstaan waarbij degene die problemen ondervindt op het terrein waar de compensatieplicht van toepassing is, zich aanmeldt en na die aanmelding in gesprek komt met een vertegenwoordiger van het college, die samen met betrokkene en eventueel aanwezige mantelzorger(s) inventariseert waar betrokkene en zijn mantelzorger(s) problemen ondervindt, wat betrokkene nog zelf kan, wat de te bereiken resultaten zijn in de ogen van betrokkene, wat de behoeften daarbij zijn, welke oplossingen er in de maatschappij beschikbaar zijn via algemene voorzieningen, algemeen gebruikelijke voorzieningen, voorliggende voorzieningen en collectieve voorzieningen, zodat een basis ontstaat voor het zoeken naar oplossingen voor de problemen. Naast eventuele mantelzorgers staat het de betrokkene vrij om ook andere personen bij het gesprek te vragen. Met die oplossingen wordt het te bereiken resultaat gerealiseerd. Voor zover die resultaten niet in die gesprekken al te behalen zijn, zal een vervolg noodzakelijk zijn in de vorm van een aanvraag die leidt tot een beschikking. Het gesprek zal de basis zijn voor de aanvraag. Het verslag van het gesprek zal dan ook bij de aanvraag worden gevoegd. Wie direct een aanvraag wil doen zonder gesprek verplaatst in feite het gesprek naar na de aanvraag. Zonder gesprek, of beter gezegd zonder het onderzoek dat tijdens het gesprek plaatsvindt, zal het lastig kunnen zijn maatwerk te leveren.

Hoofdverblijf

Het begrip hoofdverblijf biedt nogal eens problemen. Het begrip is omschreven naar het aantal nachten dat men doorbrengt. Bij twijfel kan de plaats waar per jaar de meeste nachten worden doorgebracht, beschouwd worden als de plaats waar iemand zijn hoofdverblijf heeft. Dit kan een rol spelen als iemand meerdere plaatsen heeft waar een groot deel van het jaar wordt doorgebracht, zoals personen die het jaar deels in het buitenland doorbrengen, personen die deels in een AWBZ-instelling verblijven en deels elders, enz.

Individuele voorziening

Een voorziening die niet voor iedereen beschikbaar is, maar uitsluitend voor diegenen die onder artikel 4 van de wet vallen. Er wordt individueel onderzoek gedaan naar de noodzaak van deze voorziening, de voorziening wordt bij beschikking toegekend en er staat bezwaar en beroep open. Verder zijn alle regels van de Wmo van toepassing, zoals die rond eigen bijdragen en eigen aandeel.

Mantelzorger

Dit geeft een begripsomschrijving van de mantelzorger. Daarvoor is aansluiting gezocht bij de begripsomschrijving van mantelzorg zoals de wet die geeft in artikel 1 lid 1 onder b.

Meerkosten

Het begrip “meerkosten” hangt nauw samen met het begrip “algemeen gebruikelijk”; deze twee begrippen zijn elkaars tegenhangers. De meerkosten zijn de kosten, die in een direct oorzakelijk verband staan met het compenseren van de ondervonden beperking of het psychosociaal probleem, zoals die zijn genoemd in artikel 1, lid 1, onder g. achtste volzin van de wet. Een met de persoon als de belanghebbende vergelijkbaar persoon zonder die beperking of dat psychosociale probleem heeft deze meerkosten per definitie niet, omdat daarvoor in diens situatie geen noodzaak is. Mede op de bestrijding van deze meerkosten, dus de kosten die voor een persoon als de belanghebbende niet algemeen gebruikelijk zijn, is de wet gericht

Persoonsgebonden budget

Een geldbedrag dat de belanghebbende onder door het dagelijks bestuur bepaalde voorwaarden mag besteden aan een compenserende voorziening naar zijn keuze, waaronder de vergoeding voor dienstverlening aan huis als bedoeld in de zogenaamde “Regeling dienstverlening aan huis.” Nadere uitwerking omtrent de relatie tussen diverse compenserende voorzieningen en daarbij behorende persoonsgebonden budgetten vindt plaats in het Beleidsboek maatschappelijke ondersteuning ISD Bollenstreek en het Besluit maatschappelijke ondersteuning ISD Bollenstreek.

Persoonsvolgend budget

Bij een PVB krijgt de cliënt een geldbedrag om zijn eigen zorgpakket samen te stellen. Het beheer en de administratie van dit budget is echter in handen van een professionele budgetbeheerder.

Bij een PVB volgt het geld de zorgvrager. De vraag van de inwoner is bij PVB bepalend voor de financiering van aanbieders. Dit wil zeggen dat de inwoner op basis van het vraaggestuurde gesprek de mogelijkheid krijgt om ondersteuning af te nemen bij de aanbieder van zijn of haar keuze. De gemeente subsidieert dan niet de welzijnsinstelling. De gemeente vergoedt aan de welzijnsinstelling de kosten die gemaakt zijn voor de zorg van de betreffende zorgvrager.

Met de gemeenten zal een voorstel uitgewerkt worden waarin het persoonsvolgend budget als mogelijke nieuwe financieringsvorm wordt onderzocht.

Nadere uitwerking en daarbij behorende budgetten zal dan plaatsvinden in het Beleidsboek maatschappelijke ondersteuning ISD Bollenstreek en het Besluit maatschappelijke ondersteuning ISD Bollenstreek.

Psychosociaal probleem

De begripsomschrijving die gehanteerd wordt binnen de Wmo is overgenomen uit een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep (CRvB 29-04-2009. LJN: BI6832). Het betreft met name en verlies van zelfstandigheid waardoor deelname aan het maatschappelijk verkeer, de kerndoelstelling van de Wet, niet meer mogelijk is. In het kader van deze verordening, is er sprake van een psychosociaal probleem wanneer de aanleiding voor een aanvraag, als het verlies van zelfstandigheid geen andere aantoonbare oorzaken kent zoals somatische, psychische, psychiatrische, psychogeriatrische en/of zintuiglijke aandoeningen en stoornissen of een verstandelijke of lichamelijke handicap.

Resultaat

Als de compensatieplicht wordt nagekomen, mondt dit uit in een resultaat. Resultaten geven de terreinen aan waarop de gemeente de burger in voorkomend geval moet compenseren. Er zijn acht resultaatgebieden, deze worden in artikel 2 van de Verordening benoemd.

Voorziening in natura

Naturavoorzieningen zijn voorzieningen die niet in de vorm van enigerlei financiële tegemoetkoming worden verstrekt. Daarbij kan worden gedacht aan verstrekking in bruikleen, in eigendom of in de vorm van dienstverlening.

(Wettelijke) Voorliggende voorziening

De wettelijk voorliggende voorzieningen zijn die voorzieningen in wetgeving en in regelgeving vastgelegd, die op basis van artikel 2 van de wet voorgaan op de Wmo. Te denken valt hierbij aan onder meer de Zorgverzekeringswet, de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, de Wet op de kinderopvang en de verschillende arbeidsongeschiktheidswetten.

Als een wettelijk voorliggende voorziening het probleem kan oplossen is er geen aanspraak op maatschappelijke ondersteuning op grond van de Wmo, zo is in artikel 2 Wmo bepaald.

Voorliggende voorzieningen kunnen zijn algemeen gebruikelijke voorzieningen, algemene voorzieningen of collectieve voorzieningen. Bij deze voorzieningen is de functie bepalend: zij gaan voor individuele voorzieningen.

Wet

Waar staat Wet wordt bedoeld de Wet maatschappelijke ondersteuning.

Zelfredzaamheid

Deze begripsomschrijving komt uit de toelichting op eerder reeds genoemde amendement-Miltenburg c.s., dat het compensatiebeginsel aan de wet heeft toegevoegd.

HOOFDSTUK 2. DE TE BEREIKEN RESULTATEN

Algemeen.

Hoofdstuk 2 is het hart van de Verordening en betreft de te bereiken resultaten, die afgeleid zijn uit de in artikel 4 lid 1 van de Wet genoemde doelstellingen van de compensatieplicht. Deze doelstellingen betreffen het compenseren van een persoon met beperkingen in de vorm van voorzieningen op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, om hem in staat te stellen:

- a. een huishouden te voeren
- b. zich te verplaatsen in en om de woning
- c. zich lokaal te verplaatsen per vervoersmiddel
- d. medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan.

Alle aspecten uit de 4 domeinen hebben een plaats gekregen in de 8 resultaten.

- Een huishouden voeren
 - 1 een schoon en leefbaar huis;
 - 2 wonen in een geschikte woning;
 - 3 beschikken over goederen voor primaire levensbehoeften;
 - 4 beschikken over schone, draagbare en doelmatige kleding;
 - 5 het thuis kunnen zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren;
- Zich te verplaatsen in en om de woning
 - 6 zich verplaatsen in en om de woning;
- Zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel
 - 7 zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel
- Medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan
 - 8 de mogelijkheid om contacten te hebben met medemensen en deel te nemen aan recreatieve, maatschappelijke of religieuze activiteiten.

Op deze 8 terreinen heeft het dagelijks bestuur een resultaatverplichting: door de te nemen algemene of individuele maatregelen moet het gestelde resultaat bereikt kunnen worden.

HOOFDSTUK 3: HOE TE KOMEN TOT DE TE BEREIKEN RESULTATEN

Artikel 3. Scheiding aanmelding en aanvraag

Dit artikel bepaalt dat er een scheiding wordt aangebracht tussen een aanmelding en een aanvraag.

Lid 2 bepaalt dat de plaats, de manier waarop en aan de hand van welke richtlijnen en/of protocollen het gesprek wordt gevoerd is beschreven in het Wmo beleidsmeerjarenplan. Dit zelfde geldt voor het verslag. Het gesprek met een verslag kan worden afgesloten. Belanghebbende heeft de mogelijkheid in het verslag correcties en aanvullingen aan te brengen. Deze komen niet in de plaats van het oorspronkelijke verslag, maar worden aan het oorspronkelijke verslag toegevoegd.

Als de belanghebbende het verslag ondertekent en het verslag is voorzien van zijn naam, adres en een dagtekening kan het verslag functioneren als aanvraagformulier voor een individuele aanvraag, als dat (mede) de uitkomst is van het gesprek.

Het gesprek is voor iedereen die voor het eerst een beroep doet op de compensatieplicht in het kader van de Wmo de logische start. Wie door eerdere aanvragen en een eerder gesprek al bekend is kan wellicht de fase van het gesprek overslaan. Dit zal niet altijd het geval zijn. Na een gewijzigde situatie kan het van belang zijn een nieuw of een aanvullend gesprek te houden.

Tijdens het gesprek wordt – geheel uitgaande van degene die aangeeft behoefte te hebben aan compensatie, verder belanghebbende genoemd – een complete inventarisatie gemaakt.

Het gesprek staat op zich los van een aanvraag voor een individuele voorziening in het kader van prestatieveld 6 van de Wmo (artikel 1, lid 1 onder g sub 6 Wmo). Dit is van groot belang om te voorkomen dat er een claimgerichte invulling van de Wmo plaatsvindt, welke invulling in strijd is met de doelstelling van de Wmo.

Artikel 4. De aanvraag

Lid 1 bepaalt dat een aanvraag voor een te bereiken resultaat in de vorm van een individuele voorziening altijd schriftelijk moet worden gedaan en dat dat elektronisch ook mogelijk is. Deze verplichting is gebaseerd op artikel 4:1 van de Awb, dat bepaalt dat, tenzij bij wettelijk voorschrift anders bepaalt, een aanvraag tot het geven van een beschikking schriftelijk moet worden ingediend. De aanvraag is voorts pas rechtsgeldig, op grond van artikel 4:2 van de Awb, als deze is ondertekend door de belanghebbende of diens wettelijk vertegenwoordiger én is voorzien van de gegevens en bescheiden die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen. De aanvraag moet dus ook volledig zijn.

Lid 2 bepaalt dat indien een aanvraag mondeling (via telefoon of op een andere manier) wordt ingediend de gemeente deze indiening schriftelijk moet bevestigen onder gelijktijdige toezending van het aanvraagformulier om deze aanvraag formeel te maken.

Lid 3 bepaalt dat een ondertekend verslag van het gesprek, voorzien van naam, adres en dagtekening, kan dienen als aanvraagformulier.

HOOFDSTUK 4. BEOORDELING VAN DE TE BEREIKEN RESULTATEN

Dit hoofdstuk heeft de volgende opbouw

In paragraaf 1 worden de algemene regels die voor alle 8 te bereiken resultaten gelden, opgesomd voor het maken van een afweging. Daarbij wordt bekeken waarom een bepaalde maatregel of voorziening wel of juist niet geschikt is. Dit is met name van belang wanneer de eventueel te verstrekken voorziening niet (precies) datgene is wat betrokkene wenst. Het gaat immers om het te bereiken resultaat en het Dagelijks Bestuur zal moeten kunnen aantonen waarom deze keuze als (passend) maatwerk wordt gekwalificeerd.

In paragraaf 2 wordt dan per te bereiken resultaat besproken wat de globale kaders daarvoor zijn. Er is bewust gekozen voor het niet noemen van de voorzieningen die mogelijk zijn. Allereerst laat de wet deze mogelijkheid toe.

Vervolgens is het principe van het gesprek en de daaropvolgende aanvraag zodanig dat niet van meet af aan een bepaalde voorziening centraal in de procedure moet staan maar het te bereiken resultaat de kern van het gesprek (en eventueel onderzoek) is en hoe dat bereikt kan worden. Focussen op een bepaalde voorziening kan de aandacht van de werkelijke behoefte zodanig afleiden dat de verkeerde voorziening als compensatie wordt toegekend en daardoor (achteraf) niet passend blijken.

Artikel 9 tot en met 16 kent dezelfde opbouw. Het eerste lid bevat een omschrijving van het resultaat; het tweede lid geeft de beschrijving van de soort activiteiten of voorzieningen binnen het resultaatgebied vallen; het derde lid benoemt specifiek de voor het resultaatgebied wettelijk voorliggende; algemeen gebruikelijke en algemene voorzieningen er bestaan en in het vierde lid wordt aangegeven dat als de in het derde lid genoemde mogelijkheden beschikbaar, bruikbaar en passend zijn er geen individuele voorziening wordt getroffen.

Artikelsgewijs

Artikel 5. Het maken van een afweging

Ongeacht of er een gesprek heeft plaatsgevonden wordt in alle gevallen eerst beoordeeld welke (wettelijk) voorliggende, algemeen gebruikelijke en collectieve voorzieningen die voor betrokkene beschikbaar en in praktijk ook daadwerkelijk bruikbaar zijn, een oplossing zouden kunnen bieden om het te bereiken resultaat daadwerkelijk te bereiken.

Dat wil zeggen dat allereerst bekeken moet worden of via deze, in de maatschappij logischerwijs voorhanden zijn de voorzieningen, de te bereiken resultaten ook daadwerkelijk bereikt kunnen worden. Als vast is komen te staan dat de voornoemde voorzieningen niet leiden tot het beoogde en te bereiken resultaat, zal naar een andere oplossing gezocht worden en vindt beoordeling naar een passende individuele voorziening plaats als mogelijke oplossing voor het te bereiken resultaat.

Het Dagelijks bestuur neemt het verslag van het gesprek als uitgangspunt voor de beoordeling van de vraag welke voorzieningen getroffen kunnen worden. Daarbij gaat het Dagelijks Bestuur uit van de persoonskenmerken en behoeften van de aanvrager, zoals artikel 4 Wmo voorschrijft. "Uitgaan van" betekent dat het Dagelijks Bestuur die persoonskenmerken en behoeften als vertrekpunt van het onderzoek en de belangenafweging neemt. Het Dagelijks bestuur kijkt daarbij eerst naar de mogelijkheden van belanghebbende om het resultaat zelf te bereiken, bijvoorbeeld in het eigen netwerk, door middel van reorganisatie van het huishouden of met gebruikmaking van een bepaald hulpmiddel. Bij het onderzoek wordt vervolgens gekeken naar wat nodig is, wat mogelijk is en hoe er maatwerk voor de te bereiken resultaten kan worden geleverd.

Bij het onderzoek en de indicatiestelling wordt gebruik gemaakt van de systemen neergelegd in de International Classification of Functioning, Disability and Health (ICF) De ICF is een classificatie van het menselijk functioneren. De classificatie is systematisch geordend in gezondheidsdomeinen en met de gezondheid verband houdende domeinen.

Bij het verstrekken van een voorziening wordt rekening gehouden met de eigen verantwoordelijkheid bij de keuzes die belanghebbende maakt/ heeft gemaakt (LJN BW6810). Er zullen geen voorzieningen verstrekt worden bij situaties die het gevolg zijn van keuzes die gemaakt zijn maar niet passen bij de individuele omstandigheden waarin de belanghebbende zich bevindt. Bij de beoordeling dient rekening gehouden te worden met het verstandelijke vermogen van de belanghebbende.

Te denken valt hierbij aan de kosten van verhuizing naar een kleinere woning omdat de kinderen de deur uit zijn. Iedereen kan op die situatie anticiperen door tijdig te reserveren. Voor kosten die met een dergelijke verhuizing gepaard gaan. Maar bijvoorbeeld ook als een belanghebbende, terwijl hij reeds beperkingen had, is verhuisd van een (gezien zijn beperkingen) geschikte woning naar een woning waarvan hij wist dat hij hier belemmeringen zou ondervinden bij het normale gebruik ervan.

Artikel 6. Beperkingen

Er geldt een aantal beperkende voorwaarden voor het verstrekken van voorzieningen.

Lid 1 onder a bepaalt dat het noodzakelijk is dat een voorziening langdurig noodzakelijk is. Op deze regel bestaat een duidelijke uitzondering: hulp bij het huishouden na een ziekte of ziekenhuisopname. Als deze kortdurende hulp bij het huishouden binnen een gemeente niet geleverd kan worden als algemene voorziening, waardoor geen individuele voorziening meer nodig zal zijn, zal deze hulp als individuele voorziening verstrekt moeten worden. Deze uitzondering dient dan in de verordening te worden opgenomen.

Wat langdurig noodzakelijk is hangt geheel af van de concrete situatie. Ook een te bereiken resultaat voor een belanghebbende die terminaal is dient gerekend te worden tot langdurig noodzakelijk. De voorziening zal immers iemand gehele verdere leven noodzakelijk zijn.

Lid 1 onder b bepaalt dat de voorziening als de goedkoopst-compenserende voorziening aangemerkt moet kunnen worden. Het gaat daarbij op de eerste plaats om een voorziening die compenserend is voor de ondervonden problemen, zodat het te bereiken doel daadwerkelijk bereikt kan worden. Maar wanneer dan meerdere voorzieningen compenserend blijken te zijn mag volstaan worden met de goedkoopste voorziening.

Lid 2 bepaalt onder a dat geen voorziening wordt toegekend indien de voorziening als algemeen gebruikelijk beschouwd dient te worden voor een persoon als de aanvrager.

Lid 2 sub b is in de verordening opgenomen om te voorkomen dat er aanvragen binnenkomen bij gemeenten waar de belanghebbende niet woonachtig is. In de wet is namelijk geen specifieke bepaling opgenomen waaruit blijkt dat de compensatieplicht zich beperkt tot in de gemeente woonachtige personen, hoewel artikel 11 van de wet spreekt over ingezetenen.

Artikel 2 onder c bepaalt dat geen voorziening wordt toegekend als niet meer is na te gaan of de voorziening noodzakelijk was en of wel sprake was van een goedkoopst compenserende voorziening. Deze regel is opgenomen omdat in gevallen waar reeds is in voorzien de ISD Bollenstreek geen mogelijkheden meer heeft de voorziening volgens het vastgestelde beleid te verstrekken, noch anderszins invloed heeft op de te verstrekken voorziening. Daarnaast wordt door deze regel voorkomen dat een voorziening waar vroegtijdig mee is begonnen uiteindelijk niet overeenstemt met hetgeen het Dagelijks Bestuur als goedkoopst compenserende voorziening beschouwt. Is de noodzaak nog wel vast te stellen maar is de voorziening te duur geweest, dan kan het Dagelijks Bestuur volstaan met het vergoeden van een lager bedrag conform de goedkoopst-compenserende voorziening.

Artikel 2 onder d

Indien een voorziening is verstrekt op grond van een andere regeling dan wel als een voorziening verwijtbaar verloren is gegaan wordt geen voorziening toegekend.

PARAGRAAF 2. DE TE BEREIKEN RESULTATEN

Artikel 7. een schoon en leefbaar huis.

In lid 1 wordt geschetst wat het te bereiken resultaat is ten aanzien van een schoon en leefbaar huis. Dit resultaat houdt in dat iedereen moet kunnen wonen in een huis dat schoon is volgens de normen zoals die tot nu toe zijn gehanteerd. Wat betreft de vraag wat onder schoon verstaan moet worden zijn normen geformuleerd in de beleidsregels. Die normen zijn ontleend aan gangbare opvattingen die bestaan in de maatschappij. Hierbij wordt uitgegaan van de Handreiking normering Hulp bij het huishouden. Er zijn ook beperkingen ten aanzien de omvang van de woning, zoals het aantal kamers, de oppervlakte van de kamers, waarbij uitgangspunt is de omvang van een nieuwe woning binnen de sociale woningbouw. Dit uitgangspunt mag echter niet te star worden toegepast en er zijn altijd mogelijkheden voor bijstelling naar boven of naar beneden (maatwerk).

In lid 2 wordt geschetst welke individuele voorzieningen beschikbaar gesteld kunnen worden om het schone en leefbare huis te bereiken. De beoordeling vindt plaats aan de hand van het criterium licht of zwaar huishoudelijk werk, d.w.z. de mate van inspanning voor het schoon en stofvrij maken en houden van de woning. Het aantal benodigde uren voor deze activiteit zal bepaald worden via een normenschema, welke in de beleidsregels zijn beschreven.

Lid 3 gaat in op het onderdeel gebruikelijke zorg.

Er wordt rekening gehouden met huisgenoten uit de leefeenheid vanaf 18 jaar. Wanneer die in staat zijn huishoudelijke werkzaamheden die onder de compensatieplicht vallen over te nemen zal allereerst gekeken moeten worden of dit niet een voorliggende voorziening is. Alle huisgenoten vanaf 18 jaar zijn met elkaar verantwoordelijk voor het voeren van een huishouden. Dat betekent dat wanneer één van de huisgenoten die het huishoudelijk werk doet, uitvalt, via een herverdeling de andere huisgenoten deze taken zullen moeten overnemen. Alleen als er geen huisgenoten zijn of als de huisgenoten met enige regelmaat langdurig afwezig zijn zal er een plicht tot compensatie kunnen bestaan. Ook aanwezige personen jonger dan 18 jaar, zoals thuiswonende kinderen, worden geacht hun bijdrage aan het huishouden te leveren door hun kamer bij te houden en hand- en spandiensten te verrichten.

Compensatieplicht bestaat er uiteraard ook als de huisgenoot zelf ook niet in staat is het huishoudelijk werk te verrichten. Hiernaar zal steeds onderzoek gedaan moeten worden.

Het niet gewend zijn huishoudelijk werk te verrichten is geen reden tot compensatie. Alleen dreigende overbelasting of bestaande overbelasting van huisgenoten, waaronder begrepen de kinderen, kan tot een compensatieplicht leiden. Bij het onderzoek wordt voorts de eventuele overbelasting van de betrokken huisgenoten beoordeeld.

Lid 4 bepaalt dat indien er sprake is van gebruikelijke zorg en er geen reden is om aan te nemen dat deze gebruikelijke zorg niet uitgevoerd kan worden, er in principe geen individuele voorziening toegekend zal kunnen worden. Omdat het steeds om maatwerk gaat, zal ook hiernaar nauwkeurig onderzoek gedaan moeten worden. Dit geldt tevens voor de in artikel 7 gestelde uitzondering voor voorliggende en andere voorzieningen die gewoon in de maatschappij beschikbaar zijn.

Artikel 8. Een geschikte woning

Als het gaat om het wonen in een geschikte woning hebben we het over de woonvoorzieningen, zowel bouwkundig als niet-bouwkundig. Uitgangspunt is daarbij dat men zelf al beschikt of zal beschikken over een woning. De gemeente / ISD is niet verantwoordelijk voor het verschaffen van een woning: dat is een eigen verantwoordelijkheid van de aanvrager. De gemeente kan wel ondersteunen of bemiddelen bij het zoeken naar een (geschikte) woning. Daarbij is uitgangspunt dat iedereen altijd zoekt naar een voor hem op dat moment meest geschikte beschikbare woning, uiteraard passend bij het bestedingspatroon en gezinssituatie.

Heeft iemand een woning, dan zal de compensatieplicht betekenen dat eventuele problemen met het normale gebruik van de woning opgelost worden. Daarbij kan veelal gekozen worden uit meerdere mogelijke oplossingen. In dit kader gaat het om woningen op het niveau sociale woningbouw. Er kan altijd afgeweken worden naar boven of beneden, maar omvangrijke woningen en zeer grote ruimten zullen niet als uitgangspunt voor compensatie gelden. Een persoon kan alleen aanspraak maken op voorzieningen voortkomend uit dit resultaatgebied, als deze het hoofdverblijf heeft in één van de ISD Bollenstreekgemeenten.

Onder het in het eerste lid sub b, genoemde bezoek- en logeerbaar maken van de woonruimte wordt verstaan dat de aanvrager, niet zijnde de mantelzorger, de woonruimte, de woonkamer en een toilet kan bereiken en gebruiken. Bij logeerbaar maken komt daar een slaapvertrek bij.

De mogelijkheid tot het logeerbaar maken bestond ook in de vorige Verordening en is destijds op verzoek van de Raden opgenomen in de Verordening. Er is geen compensatieplicht voor het logeerbaar maken van een woning. Het is gelet op de doelgroep, in AWBZ verblijvende minderjarige kinderen, wel wenselijk omdat zij, net als andere kinderen, op deze manier ook onderdeel kunnen blijven uitmaken van het gezin. Het betreft bovenwettelijk beleid.

Lid 2.

Als het gaat om een geschikte woning is er een reeks aan mogelijke wijzen van compensatie. Het kan mogelijk zijn de woning aan te passen, maar ook kan het mogelijk zijn dat er een andere woning

beschikbaar is die geschikt is, of een woning die gemakkelijker geschikt te maken is. In die situatie zal een belangenafweging moeten worden gemaakt van de diverse mogelijkheden. Uitgangspunt daarbij zijn de behoeften van de aanvrager. Maar aan de andere kant is er ook de noodzaak tot een doelmatige besteding van gemeenschapsgelden, waardoor zo veel mogelijk belanghebbenden gecompenseerd kunnen worden met de beschikbare middelen. Door hier gericht beleid op te maken kan het Dagelijks Bestuur sturen in de mogelijkheden. De verschillende regels die gelden bij het maken van afwegingen zijn in het Beleidsboek opgenomen.

Bij omvangrijke woningaanpassingen kan afgewogen worden of er een aanpassing dient plaats te vinden of dat het plaatsen van een herplaatsbare woonunit ook een oplossing kan zijn. Hierbij spelen afwegingen over afschrijving van de voorziening en over de vraag of de voorziening later hergebruikt kan worden een belangrijke rol.

Bij de beoordeling of een aanbouw of een woonunit de meest geschikte oplossing is, dient rekening gehouden te worden met de mogelijkheid tot het opnieuw gebruiken van de voorziening nadat belanghebbende deze niet meer gebruikt.

Lid 3

Verhuizing naar een geschikte woning of een gemakkelijker geschikt te maken woning kan een snelle(re) oplossing bieden dan het aanpassen van een woning. Bovendien kan een woning zich niet lenen voor aanpassing. Dat kan betekenen dat er eerst naar alternatieven gekeken zal moeten worden. Daarbij zal zo mogelijk rekening gehouden worden met de behoeften van de aanvrager. Dat wil zeggen dat in een afweging bepaald zal worden hoe die behoeften zich verhouden tot de belangen (met name financiële) van de gemeente.

Bijvoorbeeld, als de belanghebbende zijn hele sociale netwerk en bijvoorbeeld mantelzorg in de directe nabijheid van de woning heeft kan verhuizen wel goedkoper zijn, maar ook grote gevolgen hebben voor het welbevinden en zelfs zelfredzaamheid van de belanghebbende.

Indien is vastgesteld dat de kosten voor het aanpassen van de woning, hoger zijn dan het in het Besluit genoemde bedrag, wordt het primaat om te verhuizen eerst beoordeeld en zo mogelijk toegepast. Bij de beoordeling van het primaat van verhuizen worden verschillende factoren in overweging genomen, waaronder sociale factoren en de aanwezigheid van mantelzorg. In het beleidsboek staat opgenomen hoe het primaat van verhuizen toe te passen.

Lid 4.

Als er voorliggende voorzieningen zijn of alternatieve voorzieningen zijn die goedkoper zijn, zal eerst beoordeeld worden of het hanteren hiervan nog leidt tot maatwerk, zodat via deze voorzieningen het resultaat bereikt zou kunnen worden.

Artikel 9. Beschikken over goederen voor primaire levensbehoeften

Lid 1 beschrijft wat verstaan wordt onder het beschikken over goederen voor primaire levensbehoeften. Het kunnen beschikken over goederen voor primaire levensbehoeften betekent dat de dagelijks benodigde hoeveelheid voedsel voor maaltijden en andere momenten waarop iets genuttigd wordt, beschikbaar moet zijn. Hetzelfde geldt voor toiletartikelen en schoonmaakmiddelen. Deze dagelijkse benodigdheden kunnen op vele manieren in huis komen. Compensatie houdt niet per definitie in dat de aanvrager zelf de boodschappen moet kunnen doen. Er zal in redelijkheid gezocht worden naar een oplossing waarmee het resultaat bereikt wordt. Te denken valt aan een boodschappenservice, waarbij wel opgelet wordt dat de supermarkt qua prijsniveau past bij het bestedingspatroon van de aanvrager.

Het gaat niet alleen om de ingrediënten maar ook om de maaltijden zelf. Compensatie betekent dat de aanvrager beschikt over de verschillende maaltijden door de dag heen. Daarbij dient rekening te worden met medische geïndiceerde diëten en kan rekening worden gehouden met de wensen van de aanvrager. Het te bereiken doel kan behaald worden via een maaltijdservice, via het gebruik maken van gezamenlijke maaltijden of via het – met behulp van een vrijwilliger of anderszins – zelf bereiden van maaltijden. Ook kan het bereiden van maaltijden worden overgenomen.

Lid 2 stelt welke hulpmiddelen gekozen kunnen worden om dit resultaat te bereiken. Boodschappen kunnen op verschillende manieren gedaan worden. Er kan gebruik gemaakt worden van beschikbare diensten, zoals boodschappenservice. Bij afwezigheid van dergelijke diensten, of indien de kosten van de dienst, zowel wat betreft producten als wat betreft extra bezorgkosten, dat rechtvaardigen, kan gekozen worden voor het inzetten van hulp om de boodschappen te doen. Daarbij zal goedkoopst-compenserend leidraad zijn, zodat het doen van boodschappen niet perse door de aanvrager zelf met

hulp hoeft te worden gedaan. Ook hier is het te bereiken resultaat van belang en is de manier waarop daaraan ondergeschikt.

Lid 3 bepaalt dat een bruikbare boodschappenservice of bruikbare maaltijdvoorziening die leidt tot het te bereiken resultaat voorliggend is op eventueel individuele voorzieningen. Om te bepalen of een boodschappenservice of maaltijdvoorziening bruikbaar is, zal gekeken moeten worden naar gezinssamenstelling, kosten en concrete beschikbaarheid. Als een voorliggende voorziening niet beschikbaar is, kan daar uiteraard geen gebruik van worden gemaakt. Ook zal bezien worden of en in hoeverre eventuele andere personen binnen de leefeenheid kunnen bijdrage aan het bereiken van dit resultaat.

Lid 4 bepaalt dat indien een voorliggende voorziening aanwezig is, waarmee het resultaat bereikt kan worden, er geen ruimte bestaat voor een individuele voorziening.

Artikel 10. Beschikken over schone draagbare en doelmatige kleding

Lid 1

Belanghebbenden moeten in staat gesteld worden te beschikken over schone, draagbare en doelmatige kleding. Dit onderdeel is beperkt tot het verzorgen van kleding die iemand in zijn bezit heeft. Het gaat om dagelijkse kleding.

Begeleiding bij het kopen van kleding valt niet onder afdwingbare compensatie.

Lid 2

Over schone, draagbare en doelmatige kleding kunnen beschikken, betekent dat er gewassen, gestreken en eventueel gerepareerd moet kunnen worden, voor zover de belanghebbende daartoe niet in staat is. Het gebruik van een wasmachine en een droger zijn hierbij uitgangspunt. Voor zover het noodzakelijk is kleding te strijken kan dit ook onder te compenseren problemen vallen. Daarbij is weer uitgangspunt wat in de maatschappij algemeen gangbaar is.

Lid 3 en 4.

Als er voorliggende, algemene, collectieve of algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn, die tot het te bereiken resultaat kunnen leiden, zal geen ruimte bestaan voor individuele voorzieningen. Hierbij wordt uiteraard gekeken of er wel sprake is van maatwerk. Ook zal bezien worden of en in hoeverre eventuele andere personen binnen de leefeenheid kunnen bijdrage aan het bereiken van dit resultaat.

Artikel 11. Het thuis kunnen zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren

Lid 1 spreekt over de dagelijkse zorg van kinderen die tot het gezin behoren. Dit kan onder de compensatieplicht behoren als een ouder met beperkingen dat zelf niet kan. Compensatie is dan bedoeld als ondersteuning. Het zal nooit gaan om volledige overname. In die situatie zullen andere oplossingen gezocht moeten worden. Te denken valt aan algemeen gebruikelijke en voorliggende voorzieningen zoals kinderopvang.

Het ondersteunen bij de opvoeding in een (ontregeld) gezin valt onder de Wet op de jeugdzorg en een behoefte aan intensieve zorg voor gehandicapte kinderen, die de gebruikelijke zorg overstijgt, valt onder de AWBZ.

Lid 2

Het thuis verzorgen van kinderen die tot het gezin behoren zal veelal van kortere duur zijn. De compensatie van het niet zelf verzorgen (en opvoeden) van tot het gezin behorende kinderen zal bij een langere duur opgelost kunnen worden via algemeen gebruikelijke, voorliggende en algemene voorzieningen. Soms zal tijdelijke compensatie van belang zijn om de ouder(s) de gelegenheid te geven een definitieve oplossing te zoeken. Voorliggende voorzieningen spelen dan een grote rol. Te denken valt aan kinderopvang, gastouders, oppasgrootouders enz.

Lid 3 en 4.

Voor- tussen- en naschoolse opvang kinderopvang of andere opvangmogelijkheden die in de individuele situatie van de aanvrager kunnen leiden tot het te bereiken resultaat kunnen het verstrekken van een individuele voorziening onnodig maken. Er zal dus altijd eerst beoordeeld moeten worden of er sprake is van dit soort oplossingsmogelijkheden.

Artikel 12. Zich verplaatsen in en om de woning

Lid 1. Het te bereiken resultaat betekent dat de belanghebbende zich in, om en nabij zijn woning moet kunnen verplaatsen. Gedacht kan worden aan het verplaatsen in het kader van het wonen, waarbij de woning bij alle verplaatsingen centraal staat. Alle andere verplaatsingen, die verder gaan dan de woning (zoals het gaan posten van een brief, het op bezoek gaan bij een buurman of het maken van een ommetje) horen bij het resultaat: zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel. Bij de in dit artikel bedoelde verplaatsingen horen wel de verplaatsing naar een centrale hal in een flat, of het gebruik van een balkon of het gebruik van de tuin. Wat de tuin betreft moet het mogelijk zijn in die tuin te komen, de inrichting van de tuin is een eigen verantwoordelijkheid.

In de woning moeten de normale woonruimten bereikt kunnen worden. Te denken valt daarbij aan de woonkamer, het slaapvertrek, of mogelijk de slaapvertrekken, het toilet, keuken en de natte cel. Als er een berging is, moet ook de berging bereikt kunnen worden, als belanghebbende deze daadwerkelijk gebruikt.

In principe zullen zolders zonder stahoogte, veelal bereikbaar zonder vaste trap, met bijvoorbeeld een vlizotrap, niet onder de compensatieplicht vallen.

Het doel van deze compensatieplicht is dat men zich in de noodzakelijk te gebruiken ruimten zodanig kan verplaatsen en zich daardoor zodanig kan redden dat normaal functioneren mogelijk is. Om dit resultaat te bereiken wordt compensatie geboden in de vorm van hulpmiddelen. Een voorbeeld is een rolstoel of een tillift. De hulpmiddelen die het te bereiken resultaat kunnen bevorderen kunnen nieuw of gebruikt zijn. Het is niet zo dat de compensatieplicht betekent dat iemand een nieuwe voorziening moet ontvangen. De compensatieplicht betekent dat iemand met de verstrekking van de voorziening het te bereiken resultaat moet kunnen bereiken.

Voor het zich kunnen verplaatsen in de woning zouden ook twee voorzieningen verstrekt kunnen worden.

Lid 2.

In principe zal een hulpmiddel voor verplaatsing in, om en nabij het huis verstrekt kunnen worden als men een dergelijke voorziening voor dagelijks zittend gebruik nodig heeft.

Onder een hulpmiddel voor verplaatsing in, om en nabij het huis gaat het in veel gevallen om het verschaffen van een rolstoel. De zogenaamde "rolstoel voor incidenteel gebruik" valt hier niet onder: deze rolstoel wordt immers niet gebruikt voor verplaatsen in, om en nabij de woning, maar wordt vooral gebruikt als men zich elders moet verplaatsen en dat zonder een rolstoel niet kan, zoals tijdens een uitstapje. Voor dit soort rolstoelen kan gebruik gemaakt worden van speciaal hiervoor beschikbare uitleendepots, of van rolstoelen die op de plaats van bestemming beschikbaar zijn, zoals in pretparken, dierentuinen en dergelijke.

Deze rolstoel voor incidenteel gebruik wordt op grond van deze verordening uitsluitend verstrekt in incidentele uitzonderingssituaties alleen dan verstrekt, indien de gemeente geen regeling heeft voor het lenen van dit soort rolstoelen. Ook is het wellicht in incidentele situaties noodzakelijk om andere redenen een dergelijke rolstoel voor incidenteel gebruik te verstrekken. Het zal hierbij gaan om uitzonderingen: Uitgangspunt is steeds dat een rolstoel alleen verstrekt wordt indien die noodzakelijk is voor het verplaatsen in, om en nabij de woning.

Lid 3 en 4.

Een "rolstoelpool" vormt een algemene voorziening, welke de mogelijkheid biedt om aan mensen incidenteel een rolstoel beschikbaar te stellen. Het zijn rolstoelen waarbij geen individuele aanpassingen nodig zijn. Een rolstoelpool zou een adequate oplossing kunnen zijn voor het probleem van het zich verplaatsen op andere plaatsen dan rond de woning. Daarom zal een rolstoelpool een oplossing kunnen bieden voor diegenen die behoefte hebben aan een oplossing voor incidenteel gebruik waarbij het gebruik niet in en om de woning plaatsvindt.

Als daar sprake van kan zijn zal geen individuele voorziening worden verstrekt.

Artikel 13. Zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel.

Lid 1.

Als het gaat om het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel is het te bereiken resultaat dat de aanvrager zich met een of ander vervoermiddel binnen zijn eigen woonplaats en (het) direct daaromheen gelegen gebied(en) kan verplaatsen.

Onder de directe woon- en leefomgeving wordt een afstand van maximaal vijf openbaar vervoer (OV)-zones verstaan, berekend vanaf het woonadres van belanghebbende.

De verplaatsingen moeten passen in het kader van het leven van alledag. Dat zijn alle verplaatsingen die niet uitsluitend te maken hebben met verplaatsingen in het kader van een betaalde baan. Indien het wel uitsluitend verplaatsingen in het kader van een betaalde baan betreft, moeten de nodige vervoersvoorzieningen vergoed worden door de werkgever of vanuit de voorzieningen ten behoeve van werken: zoals de Wia. Deze voorzieningen vallen dus niet onder de compensatieplicht. Let wel, het enkele feit dat je met de voorziening die je nodig hebt in het kader van het leven van alledag, ook naar je werk kunt, ontslaat de gemeente niet van de compensatieplicht. Ook mensen zonder beperkingen gebruiken hun auto vaak voor het reguliere woon-werkverkeer of voor het vervoer in het kader van werk.

Lid 2.

De individuele voorzieningen die (eventueel) verstrekt worden om als resultaat te bereiken dat de belanghebbende zich met gebruikmaking van een vervoermiddel in de woonplaats en directe omgeving kan verplaatsen betreffen een breed scala van verplaatsingen. Uitgesloten zijn verplaatsingen die met een speciaal middel gemaakt moeten worden ten behoeve van betaalde arbeid. Verder zijn ook vakanties en ander verblijf die qua afstand verder reikt dan de vijf OV-zones vanaf het woonadres uitgesloten.

Voor verplaatsingen boven regionaal heeft het Ministerie van VWS Valys beschikbaar gesteld. Valys is aanvullend op de door de Wmo te compenseren voorzieningen en valt buiten de werking van deze verordening .

Het gaat hier om het compenseren van uitsluitend de noodzakelijke verplaatsingen binnen de regio (binnen de 5 OV-zones) zoals voor het doen van boodschappen zodat ook op deze wijze het resultaat van het kunnen beschikken over de eerste levensbehoeften wordt bereikt.

Verder kan gedacht worden aan het op bezoek gaan naar artsen, paramedici, specialisten en voor ziekenhuisonderzoek. Vervoer naar specialisten en/of ziekenhuis komen alleen in aanmerking voor compensatie indien de zorgverzekeraar het vervoer voor bezoek aan specialisten en/of ziekenhuis niet vergoed. Ook het vervoer om in de natuur te zijn, al dan niet met familie of vrienden, of het vervoer om een kerk, een sporthal, of een museum te bezoeken valt onder de compensatieplicht.

De omvang van de te bieden compensatie zal over het algemeen liggen tussen 1500 en 2000 kilometer per jaar. Dat is vaste jurisprudentie van de CRvB. Het kan voorkomen dat er een grotere vervoersbehoefte bestaat. Van belang is allereerst vast te stellen of dat een realistische vervoersbehoefte is, gezien de medische, maar ook gezien de financiële situatie van de aanvrager. Immers, met een laag inkomen kan men wel de wens hebben veel verplaatsingen te maken, maar omdat iedereen reiskosten heeft zal dat ook voor mensen met een handicap gelden. Daarbij is het van belang vast te stellen of de vervoersbehoefte hiermee spoort.

Lid 3 en 4.

Een "scootmobielpool" is een algemene voorziening, welke de mogelijkheid biedt om aan mensen incidenteel een scootmobiel beschikbaar te stellen. Het betreft hierbij scootmobielen, waarvoor geen individueel aanpassingen nodig zijn. Dit kan een oplossing bieden voor personen met een beperkte vervoersbehoefte op de korte afstand. Datzelfde geldt voor het zogenaamde vraagafhankelijke vervoer van deur tot deur. Om hierbij te komen tot maatwerk zal de vervoersbehoefte van de belanghebbende uitgangspunt vormen voor de beoordeling welke voorziening nodig is om het beoogde resultaat te bereiken.

Artikel 14. De mogelijkheid om contacten te hebben met medemensen en deel te nemen aan recreatieve, maatschappelijke of religieuze activiteiten.

Lid 1.

Er kan bij dit lid gedacht worden aan familiebezoek, aan het bezoeken van bijeenkomsten of het bezoeken van kerkdiensten, het deelnemen aan het verenigingsleven, maar ook het volgen van cursussen om de vrije tijd op een aangename wijze te kunnen invullen. Voorwaarden hiervoor zijn bijvoorbeeld het zich kunnen verplaatsen naar deze bestemmingen. Daarvoor zal artikel 12 over het algemeen een voldoende oplossing kunnen bieden.

Lid 2.

Als een vervoersvoorziening de belanghebbende voldoende in staat stelt om aan de gewenste activiteiten deel te nemen kan via artikel 14 het vervoersprobleem opgelost worden.

Lid 3 en 4.

Als sprake is van voorliggende voorzieningen, die het probleem op kunnen lossen, zal er geen ruimte meer zijn voor individuele voorzieningen.

HOOFDSTUK 5. WIJZE VAN VERSTREKKEN

Artikel 15. Mogelijke verstrekkingwijzen

In lid 1 wordt bepaald in welke vormen voorzieningen verstrekt kunnen worden. De mogelijkheden voorziening in natura, of een persoonsgebonden budget zijn voorgeschreven in artikel 6 Wmo. Ook kan een voorziening verstrekt worden in de vorm van een persoonsvolgend budget*De financiële tegemoetkomingen kunnen niet ontbreken (hoewel er in feite geen verschil bestaat tussen een persoonsgebonden budget en een financiële tegemoetkoming) omdat artikel 7 lid 2 Wmo spreekt over een "financiële tegemoetkoming voor een bouwkundige of woontechnische ingreep in of aan de woonruimte".

*De mogelijkheden tot het invoeren van een persoonsvolgend budget (PVB) worden nader onderzocht.

Artikel 16. Inhoud beschikking

Dit artikel bepaalt welke aspecten bij het verstrekken van een voorziening in natura in de beschikking vastgelegd moeten worden.

Het gaat er daarbij uiteraard allereerst om welke voorziening(en) passend zijn in relatie tot de te bereiken resultaten. Vervolgens wordt aangegeven voor welke duur de voorziening wordt verstrekt om het beoogde resultaat te bereiken. Daarbij is van belang te vermelden op welke wijze de voorziening in natura verstrekt kan worden. Als er een overeenkomst voor een voorziening is gesloten wordt deze overeenkomst vermeld.

Ook moet uit de beschikking de dubbele motiveringsplicht naar voren komen, welke in artikel 26 lid 1 van de Wet als volgt is omschreven: *'de motivering van een beschikking op de aanvraag om een individuele voorziening vermeldt op welke wijze de genomen beschikking bijdraagt aan het behouden en het bevorderen van de zelfredzaamheid en de normale maatschappelijke participatie van mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en van mensen met een psychosociaal probleem'*.

Het Dagelijks Bestuur moet dus altijd motiveren hoe de aangedragen oplossing, ongeacht of er daadwerkelijk individuele voorzieningen worden ingezet, bijdraagt aan de oplossing van de hulpvraag van de klant.

Tot slot wordt aangegeven dat als een eigen bijdrage gevraagd wordt, dit in de beschikking komt te staan. Dit betreft alleen het gegeven dat een eigen bijdrage gevraagd wordt. Hoe hoog de eigen bijdrage is zal door het CAK bepaald worden en door het CAK bij afzonderlijke beschikking worden opgelegd.

Mochten er ook nog andere aspecten, speciaal aspecten gelden voor deze ene verstrekking, dan moeten die in de beschikking opgenomen worden.

Artikel 17. Persoonsgebonden budget

Het persoonsgebonden budget dient gezien te worden als een manier waarop een toegekende voorziening wordt verstrekt. De onder a., van dit artikel genoemde bepaling spreekt dan ook voor zich en sluit aan op de bepaling in artikel 6 van de wet. Hierin is vastgelegd dat alleen bij toekenning van individuele voorzieningen in beginsel de keuze voor een persoonsgebonden budget moet worden geboden. Algemene voorzieningen vallen niet onder deze eis.

Onder b. is bepaald dat de hoogte van het persoonsgebonden budget is gekoppeld aan de tegenwaarde van de in de te verstrekken goedkoopst adequate voorziening. Er moet immers een referentiebedrag zijn, waarop het persoonsgebonden budget kan worden gebaseerd. "Goedkoopst compenserend" is een objectief vaststelbaar referentiepunt. Voorts kan een aanvullend bedrag worden vastgesteld voor de onderhoudskosten van de voorziening. Voor de diverse soorten voorzieningen zal een nadere regeling moeten worden gegeven in het Besluit financiële bijdragen maatschappelijke ondersteuning ISD Bollenstreek. Onder c is bepaald dat een vergoeding gegeven kan worden voor aanvullende kosten.

Sub d bepaalt dat het dagelijks bestuur de omvang van een persoonsgebonden budget bepaalt. Het zal immers gaan om een veelheid van verschillende persoonsgebonden budgetten voor verschillende voorzieningen. Daarbij zullen, ter bevordering van de rechtsgelijkheid, eenduidige richtlijnen noodzakelijk zijn. Invulling van deze richtlijnen vindt plaats in het Verstrekkingenbeleid maatschappelijke ondersteuning ISD Bollenstreek en de uitvoeringsregels.

In lid 2 is de wijze van controle op de besteding van het persoonsgebonden budget door de budgethouder geregeld. Het Dagelijks Bestuur is zelf verantwoordelijk voor de rechtmatige en doelmatige besteding van gelden op grond van de wet en heeft ook zelf de bevoegdheid om vast te stellen hoe er wordt gecontroleerd of budgethouders hun persoonsgebonden budget besteden conform de toekenningsvoorwaarden. Het is dus aan de Raad en het Dagelijks Bestuur om in de verordening en beleidsregels te bepalen hoe die controle plaatsvindt en daarbij de afweging te maken tussen volledige controle en steekproefsgewijze controle. Er is voor gekozen om tot een nader in het Besluit financiële bijdragen maatschappelijke ondersteuning vast te stellen normbedrag een verplichte schriftelijke verantwoording achterwege te laten. Het Dagelijks Bestuur voert in die gevallen een steekproefsgewijze controle uit, waarbij een bepaald gedeelte van de toegekende persoonsgebonden budgetten wordt gecontroleerd via het opvragen van gegevens bij de budgethouders. In lid 2 onder a is vastgelegd dat de budgethouder verplicht is aan deze controle mee te werken. Conform lid 2 onder b dient bij verstrekking van een persoonsgebonden budget boven eerder genoemd normbedrag de budgethouder de besteding van het budget wel altijd schriftelijk te verantwoorden.

Afhankelijk van de vraag waarvoor het persoonsgebonden budget is bedoeld en de wijze waarop de noodzakelijke voorziening is verkregen dienen bewijsstukken door de budgethouder te worden overgelegd. Dit kunnen bijvoorbeeld zijn een factuur bij situaties waarin voorzieningen zijn aangeschaft bij een leverancier, zoals een rolstoel of een scootermobiel, of een betalingsbewijs in situaties waarin er geen nota is. Dit kan het geval zijn bij een tweede-handsaankoop bij een particulier of uitbetaling aan een dienstverlener, bijvoorbeeld iemand die hulp bij het huishouden heeft verleend. Ook kan het, in het geval dat men iemand in dienst heeft genomen voor het verrichten van hulp bij het huishouden, noodzakelijk zijn dat een salarisadministratie wordt overgelegd.

In het Beleidsboek maatschappelijke ondersteuning ISD Bollenstreek, en het daartoe behorende Protocol nazorg, worden nadere voorschriften vastgelegd over de wijze van verantwoording van het persoonsgebonden budget en de daartoe te overleggen bewijsstukken.

Artikel 18. Overwegende bezwaren

Dit artikel legt het Dagelijks bestuur de verplichting op om in het Beleidsboek te bepalen, in welke gevallen of situaties er geen persoonsgebonden budget verstrekt wordt, ook al is dat aangevraagd, omdat deze valt onder het bepaalde/de kwalificaties "overwegende bezwaren" artikel 6 Wmo. Dit kan zijn als geconstateerd is dat belanghebbende niet in staat is de gelden te beheren. Dit kan een argument zijn om geen keuzevrijheid te bieden. In de beschikking moet gemotiveerd onderbouwd kunnen worden en uitzonderingen moeten mogelijk zijn. Zie ook CR 12012010 BL4037.

Artikel 19 inhoud beschikking bij verstrekking als persoonsgebonden budget

Lid 1 bepaalt wat er bij het verstrekken van een persoonsgebonden budget vastgelegd moet worden in de beschikking. Het gaat allereerst om de formulering van het te bereiken resultaat zodat helder is waarvoor het persoonsgebonden budget gebruikt moet worden. Hierbij kan gedacht worden aan het bezoeken van familie, vrienden en kennissen en het doen van boodschappen met een scootermobiel, maar ook een meer algemeen geformuleerd resultaat, zoals het maken van alle noodzakelijke verplaatsingen in de naaste woon- en leefomgeving.

Als er een programma van eisen wordt verstrekt (waar is het geld voor bedoeld, aan welke eisen moet voldaan zijn) wordt dat ook in de beschikking vastgelegd onder bijvoeging van het programma van eisen. Vervolgens kan in de beschikking worden vastgelegd wat de omvang van het persoonsgebonden budget is, welk bedrag de belanghebbende ontvangt, met vermelding op welke wijze het bedrag tot stand is gekomen. Tot slot moet voor wat betreft de verantwoording ook in de beschikking worden vastgelegd wat van de belanghebbende in dit opzicht wordt verwacht.

Ook moet uit de beschikking de dubbele motiveringsplicht naar voren komen, welke in artikel 26 lid 1 van de Wet is omschreven. Het Dagelijks Bestuur moet dus altijd motiveren hoe de aangedragen oplossing, ongeacht of er daadwerkelijk individuele voorzieningen worden ingezet, bijdraagt aan de oplossing van de hulpvraag van de klant.

Tot slot wordt aangegeven dat als een eigen bijdrage gevraagd wordt, dit in de beschikking komt te staan. Dit betreft alleen het gegeven dat een eigen bijdrage gevraagd wordt. Hoe hoog de eigen bijdrage is zal door het CAK bepaald worden en door het CAK bij afzonderlijke beschikking worden opgelegd.

Mochten er ook nog andere aspecten, speciaal aspecten gelden voor deze ene verstrekking, dan moeten die in de beschikking opgenomen worden.

Artikel 20. Inhoud beschikking bij verstrekking als financiële tegemoetkoming

Lid 1 bepaalt ten aanzien van de financiële tegemoetkoming wat in de beschikking vermeld moet worden. Het gaat hier allereerst om de vermelding van het te bereiken resultaat waarvoor de financiële tegemoetkoming gebruikt bestemd is. Daarnaast moet vermeld worden wat het bedrag is en voor welke periode en in welke termijnen het toegekende bedrag verstrekt wordt. Ook moet worden vermeld of er een overeenkomst van toepassing is op deze verstrekking.

Ook moet uit de beschikking de dubbele motiveringsplicht naar voren komen, welke in artikel 26 lid 1 van de Wet is omschreven. Het Dagelijks Bestuur moet dus altijd motiveren hoe de aangedragen oplossing, ongeacht of er daadwerkelijk individuele voorzieningen worden ingezet, bijdraagt aan de oplossing van de hulpvraag van de klant.

Bij het verstrekken van een financiële tegemoetkoming bestaat de mogelijkheid een eigen aandeel te vragen. De berekening van het eigen aandeel kan, in tegenstelling tot de eigen bijdrage, door het Dagelijks Bestuur plaatsvinden. Het Dagelijks Bestuur heeft echter besloten ook het eigen aandeel door het CAK te laten vast stellen en te laten innen. Indien een eigen aandeel van toepassing is dient dit in de beschikking vermeld te worden. Dit betreft dus alleen het gegeven dat een eigen aandeel gevraagd wordt. Hoe hoog het eigen aandeel is zal door het CAK bepaald worden en door het CAK bij afzonderlijke beschikking worden opgelegd.

Artikel 21 Eigen bijdragen of eigen aandeel.

Artikel 15 van de wet biedt de mogelijkheid bij verstrekking van voorzieningen in natura of een persoonsgebonden budget eigen bijdragen te vragen. Artikel 19 van de wet biedt de mogelijkheid de hoogte van financiële tegemoetkomingen af te stemmen op het inkomen van degene aan wie maatschappelijke ondersteuning wordt verleend: het zogeheten eigen aandeel. In artikel 20 van deze Verordening stelt de Raad vast van deze mogelijkheid gebruik te maken, zoals opgedragen in artikel 15 lid 1 en 19 van de wet. De wijze waarop dit door het dagelijks bestuur wordt uitgevoerd wordt in het Financieel Besluit ISD Bollenstreek en het Beleidsboek Maatschappelijke Ondersteuning ISD Bollenstreek vastgelegd.

Ingevolge de Algemene Maatregel van Bestuur, als genoemd in artikel 15 lid 3 van de wet, wordt de mogelijkheid geboden om binnen de grenzen die de Algemene Maatregel van Bestuur stelt de verschillende bedragen vast te stellen. Deze bedragen zijn opgenomen in Financieel Besluit ISD Bollenstreek.

HOOFDSTUK 5. PROCEDURELE BEPALINGEN ROND ONDERZOEK, ADVIES EN BESLUITVORMING, INTREKKING EN TERUGVORDERING

Artikel 22. Beslistermijn.

De Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt dat, als bij wettelijk voorschrift niet anders is bepaald, een besluit genomen dient te worden binnen een redelijke termijn. Die redelijke termijn is 8 weken. De wet bepaalt niets over beslistermijnen. Het Dagelijks Bestuur heeft de mogelijkheid om afwijkende termijnen vast te stellen.

Om de termijnen zo transparant mogelijk te hanteren, is het van belang zo min mogelijk afwijkende termijn te hanteren. Daarom wordt de termijn van acht weken gehanteerd.

Voor een aantal onderdelen is de termijn van acht weken niet altijd haalbaar. Dit geldt met name voor bouwkundige woonvoorzieningen. Zeker als daar een offerte voor moet worden aangevraagd, zal daarmee de nodige tijd gemoeid zijn. Er is gekozen om toch de termijn van acht weken te hanteren voor alle te bereiken resultaten. Naast transparantie past dit ook binnen het klachtgericht werken van de ISD Bollenstreek. Indien in het individuele geval de termijn van acht weken niet wordt gehaald om een besluit te nemen, dient hiervoor de belanghebbende schriftelijk met opgave van redenen op de hoogte te worden gesteld. Daarbij wordt tevens de nieuwe uiterlijk besluitdatum vermeld.

Artikel 23 Advisering

Lid 1.

Voor de beoordeling van de gevraagde voorziening kan het noodzakelijk zijn een beroep te doen op een (medisch) adviseur. Als daar aanleiding voor is biedt dit artikel daartoe de mogelijkheid. Zo bepaalt lid a dat het Dagelijks Bestuur belanghebbende kan uitnodigen om op een bepaalde plaats en tijd nadere informatie te komen verstrekken die nodig is om tot een zorgvuldig voorbereid besluit te komen.

In lid b is bepaald dat er een uitgebreider deskundigenonderzoek kan plaatsvinden, bijvoorbeeld door een arts. Bij de medische advisering zal de ICF terminologie als toetsingskader gebruikt worden met het oog op de uniformiteit en consistentie in de rapportage, het onderzoek en beoordeling en de besluitvorming.

Het zal duidelijk zijn dat er van deze mogelijkheden alleen maar gebruik kan worden gemaakt als dit noodzakelijk is, met andere woorden zonder dit onderzoek is een zorgvuldige besluitvorming niet mogelijk.

In principe mag van de belanghebbende verwacht worden dat hij meewerkt. Is de aanvrager/belanghebbende niet bereid tot medewerking, dan zal het Dagelijks Bestuur moeten beoordelen of zonder deze medewerking een zorgvuldig besluit te nemen is. Is dat niet mogelijk dan zal het Dagelijks Bestuur de aanvraag buiten behandeling kunnen stellen. De belanghebbende moet hiervan eerst in kennis worden gesteld en de belanghebbende moet dan niet zijn teruggekomen op zijn besluit om geen medewerking te verlenen. Is wel een zorgvuldig besluit mogelijk dan zal dat besluit genomen moeten worden.

Lid 2 geeft de situaties weer waarin een deskundigen adviesinstantie, in de meeste gevallen een medisch adviseur, psycholoog of bouwkundige, om advies gevraagd wordt.

Dit zal in ieder geval aan de orde zijn in die situaties waarin bijvoorbeeld de medische of bouwkundige situatie dusdanig onduidelijk is dat er geen indicatie gesteld kan worden. Dit kan mede van belang zijn bij de bepaling van de voorzieningen om de gewenste resultaten te bereiken.

Uiteraard zal er een medisch advies moeten zijn bij een afwijzing op medische gronden.

Artikel 24. Wijziging situatie

Dit artikel voorziet erin dat bij een wijziging van de situatie de plicht bestaat het Dagelijks Bestuur hiervan op de hoogte te stellen als men kan vermoeden dat deze wijziging van invloed kan zijn op de verstrekte voorziening. Zo zal bij overlijden van de belanghebbende, de voorziening stopgezet moeten worden. De nabestaanden dienen het overlijden dan ook zo snel mogelijk aan de ISD Bollenstreek te melden. Uiteraard kan de ISD Bollenstreek in deze situatie ook via het GBA kennis nemen van deze gewijzigde omstandigheid.

Andere omstandigheden zijn minder gemakkelijk kenbaar voor de ISD Bollenstreek. In die situaties ligt de meldingsplicht bij de belanghebbende en zijn naasten en kan de ISD Bollenstreek op basis van dit artikel erop vertrouwen dat zij de relevante wijzigingen in de situatie doorgeven. De informatieverplichting maakt onderdeel uit van de beschikking

Artikel 25 heronderzoek

Zowel bij een periodiek als bij een eenmalige verstrekking is het Dagelijks Bestuur bevoegd om van tijd tot tijd te bezien in hoeverre de verstrekte voorziening nog adequaat is.

Artikel 26. Intrekking en herziening

Een besluit, genomen op basis van deze verordening, kan bij wijziging van omstandigheden geheel of gedeeltelijk ingetrokken worden.

Dit zal gebeuren als bij de toekenning voorwaarden gesteld zijn en daar op enig moment niet of niet meer aan is voldaan. In die situatie bestaat ook de mogelijkheid tot terugvordering, indien de voorziening zich daartoe leent.

Ook in geval beslist is op onjuist verstrekte gegevens bestaat de mogelijkheid een genomen beschikking geheel of ten dele in te trekken. Ook in deze situatie is terugvordering een mogelijkheid. Een beschikking wordt afgegeven met de bedoeling dat belanghebbende daar een voorziening mee treft. Als binnen 6 maanden na besluitvorming de voorziening zonder geldige reden nog steeds niet is getroffen door de belanghebbende, bestaat de mogelijkheid om de toewijzingsbeschikking geheel of ten dele in te trekken.

Artikel 27. Terugvordering en verrekening

Indien een besluit is ingetrokken en/of herzien kan eventueel tot terugvordering worden overgegaan. Voorwaarde is dat het recht op de voorziening is ingetrokken. Een voorziening in natura, een financiële tegemoetkoming of een pgb kan worden teruggevorderd. Hierbij geldt een privaatrechtelijke procedure.

Terugvordering van een voorziening die bestaat uit een natura-verstrekking kan ook als later blijkt dat de verstrekking onterecht is geweest doordat er onjuiste gegevens zijn verstrekt.

HOOFDSTUK 6. SLOTBEPALINGEN

Artikel 28. Besluitvorming, nadere regels en nadere voorwaarden

Dit artikel bepaalt dat het Dagelijks Bestuur belast is met de uitvoering van de Verordening en het Financieel Besluit en de Beleidsregels vaststelt.

Artikel 29. Hardheidsclausule

Juist omdat het in de Wmo om maatwerk gaat zal het college er niet aan ontkomen om, ook al is er een zorgvuldige afweging gemaakt, uiteindelijk toch te beoordelen of deze afweging niet leidt tot onbillijkheden van overwegende aard.

Deze afweging zal minder vaak voorkomen dan in normale omstandigheden te verwachten is, Immers, bij de afwegingen gaat het al om een zeer persoonlijke beoordeling. Als desondanks die zeer persoonlijke afweging toch nog sprake is van een niet redelijke of billijke situatie biedt de hardheidsclausule een oplossing. De belanghebbende kan dan ook een beroep doen op deze clausule.

Artikel 30. Indexering

Dit artikel maakt het mogelijk alle bedragen, zoals opgenomen in het op de verordening gebaseerde Besluit financiële bijdragen maatschappelijke ondersteuning ISD Bollenstreek, te indexeren.

Indexering voor de meeste van de op deze verordening gebaseerde normbedragen vindt plaats volgens het CBS-prijsindexcijfer voor de gezinsconsumptie. Bij Algemene Maatregel van Bestuur, artikel 4.4, lid 1, is besloten dat ook de bedragen van de eigen bijdragen jaarlijks aan de hand van de prijsindex voor de gezinsconsumptie worden gewijzigd bij ministeriële regeling.

Artikel 31. Evaluatie

De wet vereist evaluatie. Dit artikel biedt de mogelijkheid deze evaluatie in de tijd vast te leggen.

Artikel 32. Inwerkingtreding

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van deze Verordening.

Artikel 33. Citeertitel

Dit artikel regelt tenslotte hoe deze verordening geciteerd kan worden.

Artikel 34. Overgangsrecht

Dit artikel regelt het overgangsrecht.